

“Ο Εκκλησιασμός”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού

Κείμενο σχετικό με τον Εκκλησιασμό δημοσίευσε η Ιερά Μητρόπολη Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού στην επίσημη ιστοσελίδα της, όπου αναφέρεται κατηγορηματικά ότι “Χωρίς Θεία Λειτουργία Ἐκκλησία δέν νοεῖται καί χωρίς Θεία Μετάληψη πιστός δέν νοεῖται”.

Διαβάστε το κείμενο αναλυτικά:

«Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν» (Πρὸς Ἑβραίους ι´, 25)

Κατὰ τὴν ὑγεινομικὴ κρίση ἀκούσθηκαν καὶ ὑποστηρίχθηκαν ἔωλα καὶ παιδαριώδη ἐπιχειρήματα γιὰ νὰ δικαιολογηθεῖ ἡ ἀπαγόρευση τῆς τελέσεως τῆς θείας Λειτουργίας καὶ οὐσιαστικῶς τῆς θείας Μεταλήψεως τοῦ Ἁγίου Σώματος καὶ

Τιμίου Αίματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ θεόπτης ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τούς Χριστιανούς νά μήν παραλείπουν νά ἐκκλησιάζονται. Ἄς μήν ἐγκαταλείπουμε τίς θρησκευτικές συνάξεις ὅπως συνηθίζουν μερικοί, ἀλλά ἄς ἐνισχύει ὁ ἕνας τόν ἄλλον τώρα μάλιστα πού βλέπουμε νά πλησιάζει ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου (Πρός Ἑβραίους ι', 25). Δέν νοεῖται ἐκκλησιασμός ἢ κατ' ἰδίαν ἀτομική προσευχή καί «κατ' οἶκον ἐκκλησία» καθώς καί παρακολούθηση τῆς θείας Λειτουργίας καί τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἀπό τῆς τηλοψίας ἢ τοῦ Ραδιοφώνου.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἡ χρυσή γλῶσσα τῆς Ἐκκλησίας μας ἀναφέρεται στήν ἀξία τοῦ ἐκκλησιασμοῦ καί διὰ τό ἐξ αὐτοῦ ὄφελος τῶν πιστῶν.

Ἦ μήπως δέν ξέρετε ὅτι ὁ Θεός τοποθέτησε τίς ἐκκλησίες μέσα στίς πόλεις, ὅπως τά λιμάνια στά πελάγη, γιά νά καταφεύγουμε σ' αὐτές, κουρασμένοι ἀπό τίς ταλαιπωρίες καί τίς βιοτικές μέριμνες καί νά ἀπολαμβάνουμε μεγαλύτερη γαλήνη καί ἀσφάλεια; Γιατί μέσα σ' αὐτές δέν εἶναι δυνατό νά φοβηθοῦμε οὔτε τήν τρικυμία πού προκαλοῦν τά κύματα, οὔτε τίς ἐπιδρομές τῶν ληστῶν, οὔτε τίς ἐπιθέσεις τῶν κακούργων, οὔτε τήν ὀρμή τῶν ἀνέμων, οὔτε τίς ἐνέδρες τῶν θηρίων, γιατί ἡ ἐκκλησία εἶναι λιμάνι ἀπαλλαγμένο ἀπ' ὅλα αὐτά, εἶναι πνευματικό λιμάνι γιά τίς ψυχές.

Καί γιά ὅσα λέω ἐσεῖς εἶστε μάρτυρες. Γιατί, ἂν κάποιος τή στιγμή αὐτή ἀνοίξει τή συνείδησή του, θά βρεῖ μέσα σ' αὐτήν πολλή γαλήνη. Ἐπειδή δέν τόν ἐνοχλεῖ ἡ ὀργή, οὔτε τόν ἀπασχολεῖ κάποια ἐπιθυμία, οὔτε τόν λιώνεῖ ὁ φθόνος, οὔτε τόν καταπιέζει ἡ ἀπόγνωση, οὔτε τόν καταστρέφει τό πάθος τῆς ματαιοδοξίας, ἀλλά ὅλα αὐτά τά θηρία εἶναι δαμασμένα, σάν νά μπῆκε ἀπό τά αὐτιά τοῦ καθενός στήν ψυχή του κάποιος θεῖος ὕμνος, δηλαδή ἡ ἀκρόαση τῶν θείων Γραφῶν, καί ἀποκοίμισε τά παράλογα αὐτά πάθη.

Πόσο θλιβερό λοιπόν εἶναι τό νά μήν ἐρχόμαστε τακτικά καί νά μήν εἴμαστε διαρκῶς κοντά στήν κοινή μητέρα ὅλων μας πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία, τη στιγμή πού μέσα σ' αὐτήν ἀπολαμβάνουμε τήν τόσο σπουδαία πίστη μας; Ποιά ἀπασχόληση θά μπορούσες νά μοῦ πεῖς ὅτι εἶναι περισσότερο ἀπαραίτητη ἀπό αὐτή; Ποιά συνάντηση

ὠφελιμότερη;

Γιά πές μου λοιπόν, ἂν ἔρχεσαι ἐδῶ μία ἢ δύο φορές τό χρόνο, τί θά μπορέσουμε νά σέ διδάξουμε ἀπ' ὅσα χρειάζονται γιά τήν ψυχή, γιά τό σῶμα, γιά τήν ἀθανασία, γιά τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, γιά τήν τιμωρία ἀπ' τό Θεό, γιά τήν κόλαση, γιά τή μακροθυμία τοῦ Θεοῦ, γιά τήν ἐπιείκεια, γιά τή μετάνοια, γιά τό βάπτισμα, γιά τή

συγχώρεση τῶν ἁμαρτιῶν, γιά τή δημιουργία αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ πάνω κόσμου καί τοῦ κάτω, γιά τήν ἀνθρώπινη καί τήν ἀγγελική φύση, γιά τήν κακότητα τῶν δαιμόνων, γιά τά πονηρά τεχνάσματα τοῦ διαβόλου, γιά τόν τρόπο ζωῆς, γιά τά δόγματα τῆς πίστεως μας, γιά τήν ὀρθή πίστη καί γιά τίς καταστρεπτικές αἱρέσεις; Γιατί ὀφείλει ὁ χριστιανός νά τά γνωρίζει αὐτά καί περισσότερα ἀπό αὐτά, καί πρέπει νά δίνει ἀπάντηση γιά ὅλα αὐτά σ' ὅσους τόν ρωτοῦν.

«Ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι καθάπερ λιμένος ἐν πελάγει, οὕτω τὰς ἐκκλησίας ἐν ταῖς πόλεσιν ἔπηξεν ὁ Θεός, ἵνα ἀπό τῆς ζάλης τῶν βιωτικῶν θορύβων ἐνταῦθα καταφεύγοντες, γαλήνης μεγίστης ἀπολαύωμεν; Οὐδὲ γάρ κυμάτων ἔστιν ἐνταῦθα δεῖσαι τρικυμίας, οὐ ληστῶν ἐπιδρομᾶς, οὐ κακούργων ἔφοδον, οὐ πνευμάτων βίας, οὐ θηρίων ἐπιβουλᾶς· λιμὴν γάρ ἐστιν ἀπάντων τούτων ἀπηλλαγμένος, λιμὴν ἐστι ψυχῶν πνευματικός. Καὶ τῶν λεγομένων μάρτυρες ὑμεῖς. Εἰ γάρ τις ὑμῶν τὸ συνειδὸς ἀναπτύξει νῦν, πολλὴν ἔνδον εὐρήσει τὴν ἡσυχίαν· οὐ θυμὸς γάρ ἐνοχλεῖ, οὐκ ἐπιθυμία φλέγει, οὐ βασκανία τήκει, οὐκ ἀπόνοια φουσᾷ, οὐ κενοδοξίας ἔρως διαφθείρει, ἀλλὰ πάντα ταῦτα κατέσταλται τὰ θηρία, καθάπερ θείας τινὸς ἐπωδῆς, τῆς τῶν θείων Γραφῶν ἀκροάσεως, διὰ τῆς ἐκάστου ἀκοῆς πρὸς τὴν ψυχὴν εἰσιούσης, καὶ κοιμιζούσης τὰ ἄλογα ταῦτα πάθη. Πόσης οὖν ἀθλιότητος οὐκ ἂν εἴη, τοσαύτης μέλλοντας ἀπολαύειν φιλοσοφίας μὴ συνεχῶς ἐπιχωριάζειν καὶ φοιτᾶν πρὸς τὴν κοινὴν ἀπάντων μητέρα, τὴν Ἐκκλησίαν λέγω; Ποίαν γάρ ἂν ἔχοις εἰπεῖν μοι ταύτης ἀναγκαιοτέραν διατριβήν; τίνα δὲ χρηστοτέραν συνουσίαν;....

Τί γάρ, εἰπέ μοι, διδάξαι σε τῶν ἀναγκαίων δυνησόμεθα, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἢ δεύτερον παρ' ἡμῖν φοιτῶντα, περὶ ψυχῆς, περὶ σώματος, περὶ ἀθανασίας, περὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν, περὶ κολάσεως, περὶ γεέννης, περὶ μακροθυμίας Θεοῦ, περὶ συγγνώμης, περὶ μετανοίας, περὶ βαπτίσματος, περὶ ἁμαρτημάτων ἀφέσεως, περὶ τῆς κτίσεως ταύτης τῆς ἄνω, καὶ τῆς κάτω, περὶ ἀνθρώπων φύσεως, περὶ ἀγγέλων, περὶ τῆς τῶν δαιμόνων κακουργίας, περὶ τῶν μεθοδειῶν τοῦ διαβόλου, περὶ πολιτείας, περὶ δογμάτων, περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως, περὶ τῶν διεφθαρμένων αἱρέσεων; Ταῦτα γάρ καὶ πολλῶ πλείονα τούτων τὸν Χριστιανὸν εἰδέναι χρή, καὶ τούτων πάντων ἀποδιδόναι λόγον τοῖς ἐρωτῶσιν ὑμᾶς»

Ἰωάννου Χρυσοστόμου, «Πρὸς τοὺς ἀπολιμπανομένους τῶν θείων συνάξεων, καὶ εἰς τὸ ἅγιον καὶ σωτήριον βάπτισμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ τῶν ἀναξίως κοινωνούντων, καὶ ὅτι οἱ ἀτέλεστον καταλιμπάνοντες τὴν θείαν λειτουργίαν, καὶ πρὸ τῆς τελευταίας εὐχῆς ἐξερχόμενοι, τὸν Ἰούδαν μιμοῦνται, λόγος» PG 49, 363-364

* * * * *

Ἐπειδὴ ἀπὸ διάφορα Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως τίθεται τὸ ἐρώτημα ἐάν οἱ πιστοὶ κινδυνεύουν νὰ μολυνθοῦν μεταλαμβάνοντας τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸν κορωνοϊό ὑπάρχει ἡ δήλωση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ πού παρατίθεται στό κατά Μάρκον εὐαγγέλιο καὶ ἀναφέρεται στοὺς πιστούς, τοὺς ὁποίους ὁ ἴδιος ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός διεβεβαίωσε, ὅτι : «σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσιν ταῦτα παρακολουθήσει» (Μάρκου ιστ´, 17) δηλαδή διεβεβαίωσε τοὺς πιστούς, ὅτι ὅταν πιστεύουν καὶ βαπτισθοῦν θὰ τοὺς ἀκολουθοῦν αὐτές οἱ ἀποδείξεις, ὅπως τίς ἀναφέρει. Μεταξὺ αὐτῶν τὸ κείμενο ἀναφέρει ὅτι ἐάν πιοῦν δηλητήριο οἱ πιστοὶ δέν θὰ ὑποστοῦν βλάβη στό σῶμα καὶ στή ζωὴ τους:

«κἂν θανάσιμον τὶ πίωσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβῃ» (Μάρκου ιστ´, 18),

Σημειώνουμε δύο συμπεράσματα ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

α´. Ἡ ἐπίκληση τοῦ Ὄνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀναφέρεται στοὺς πιστοὺς καὶ τοὺς διαβεβαιώνει, ὅτι ὅσοι πιστοὶ ἐπικαλοῦνται τὸν Ὄνομά Του, αὐτό συμβαίνει στήν θεία Λειτουργία, δέν θὰ κινδυνεύουν νὰ ὑποστοῦν βλάβη, ὅταν μάλιστα μεταλαμβάνουν τοῦ Ἁγίου Σώματος καὶ τοῦ Τιμίου Αἵματός Του. Ἡ θεία Λειτουργία τελεῖται γιὰ νὰ μεταλαμβάνουν οἱ πιστοὶ τοῦ Ἁγίου Σώματος καὶ τοῦ Τιμίου Αἵματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μὲ τὴν θεία Μετάληψη ὑπερβαίνονται τὰ ὑπαρξιακά ὅρια τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταδίδεται «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» (ἠθικά ὅρια) καὶ «εἰς ζωὴν αἰώνιον» (ὑπαρξιακά ὅρια)

Σαφέστερα ἡ θεία Μετάληψη τελεῖται γιὰ νὰ καθαρισθεῖ ὁ ἁμαρτωλός, ὁ μολυσμένος ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, καὶ νὰ καταστεῖ ὁ θνητός ἀθάνατος.

β´. Ἡ θεία Μετάληψη εἶναι Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας

Τὸ θέμα τῆς θείας Μεταλήψεως δέν ἀφορᾷ τοὺς ἀπίστους ἢ ἀθέους, οἱ ὁποῖοι οὕτως ἢ ἄλλως δέν μετέχουν στό Μυστήριο τῆς θείας Μεταλήψεως μεταλαμβάνοντας τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου μας καὶ δέν πιστεύουν σ' Αὐτόν. Αὐτοὶ δέν μποροῦν νὰ κρίνουν τοὺς πιστοὺς καὶ τίς ἐνέργειές τους, διότι τὸ Μυστήριο τῆς θείας Μεταλήψεως εἶναι Μυστήριο τῶν πιστῶν στό Χριστό καὶ ἀφορᾷ σ' Αὐτοὺς καὶ μόνο.

Χωρὶς θεία Λειτουργία Ἐκκλησία δέν νοεῖται καὶ χωρὶς θεία Μετάληψη πιστός δέν νοεῖται